

Література:

1. Гай О. М., Захарова Є. Ю. Інтерактивні методи викладання економічних дисциплін у вищих навчальних закладах в контексті забезпечення якості підготовки вітчизняних фахівців. *Наукові праці Кіровоградського національного університету. Економічні науки*. 2015. Вип. 27. С. 36–42.
2. Межова О.В. Інноваційні методи викладання економічних дисциплін у сучасному коледжі. *Соціум. Документ. Комунікація*. Збірник наукових статей. Випуск 5 (Спецвипуск). Серія «Історичні науки». С. 236–249.

УДК 37.04

ВИКОРИСТАННЯ ВИХОВНОГО ПРОЦЕСУ ПРИ ПІДВИЩЕННІ РІВНЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Попова А.М., к.т.н.

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Психологічна сутність процесу виховання складається у переводі особистості з одного стану в інший, а саме психологія говорить про те що є процес переводу зовнішнього до особистого досвіду, знань, цінностей, норм у внутрішній психічний план особистості у її переконання, установки, поведінку.

Аналізуючи це можна зробити висновки, що сам процес виховання це свідомо організований вплив і взаємодія педагогів та тих хто навчається, організація та стимулювання активної діяльності вихованців по отриманню ними соціально-духовних цінностей та знань.

При цьому взаємодія повинна носити комплексний характер, котрий повен мати запроектовані та реальні результати, а також виконуватися усіма учасниками виховного процесу.

Структура виховного процесу представляє собою взаємозв'язок основних складових: мети та змісту, засобів та методів, а також досягнутих результатів.

Виховання є багатовекторним процесом. Вплив на нього мають широке коло факторів. Більш доцільно зобразити це графічно на семі на рис. 1.

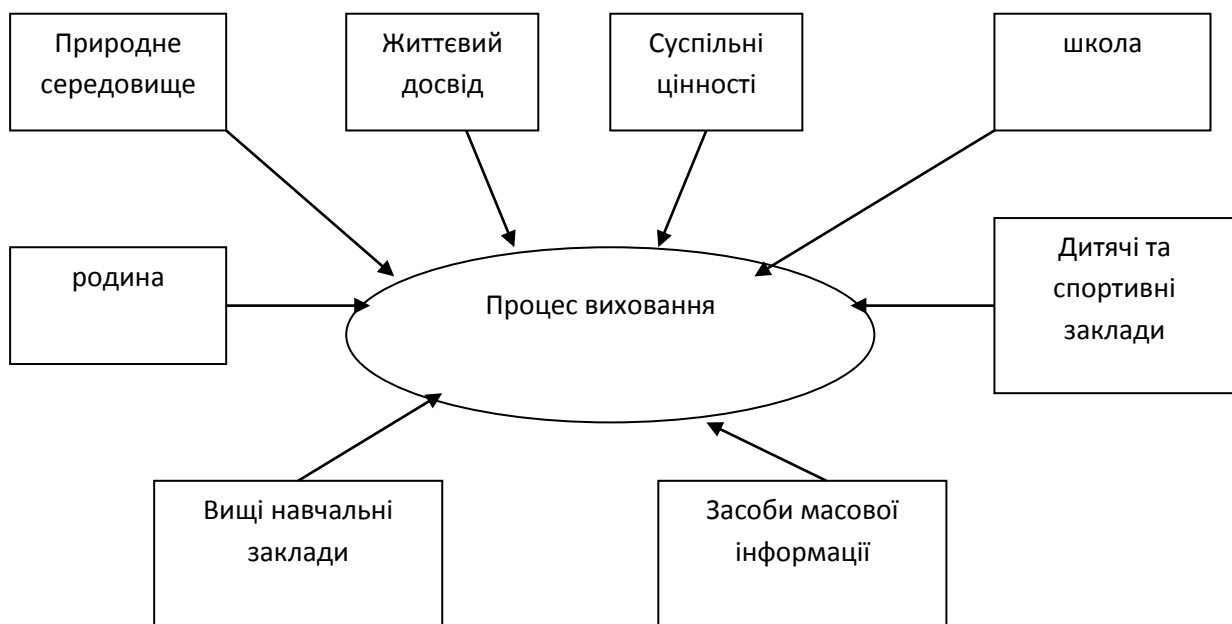

Рисунок 1 – Багатовекторність процесу виховання

Серед різноманіття векторів та факторів впливу варто визначитися з основними їх характеристиками: суб'єктивні та об'єктивні. Наведену схему можна розділити за даною характеристикою, але ж це буде мати формальний характер через те, що усі фактори пов'язані.

Однак можна чітко виділити зовнішні фактори, що демонструє вихована людина: за зовнішнім виглядом, манері поведінки, мова, по відношенню до суспільства та стилю спілкування.

Головною метою виховання є формування всебічно розвинутої особистості водночас з формуванням пакету знань необхідної для професійної діяльності та збільшення освітньо-кваліфікаційного рівня особистості.

Сучасні вимоги ринку праці постійно змінюються і підвищуючи стандарти для працівника.

Одним з важливих «навичок» при формуванні майбутнього спеціаліста є орієнтованість на «позитив». Бачення гарних якостей у студентах, формування стрес стійкості, що важливо у сучасному бурхливому діловому середовищі.

Головним питанням як абітурієнта так і студента залишається: «Що я робитиму з цими знаннями?». Спочатку ці питання виникають у школі, найчастіше у старших класах школи. Відповіді на ці питання матимуть прямий вплив на подальший вплив при виборі вищого навчального закладу. А отже мають важливе значення для освітян, які зацікавлені саме у виборі конкретного закладу.

В даний час навчальний процес вимагає постійного вдосконалення, так як відбувається зміна пріоритетів і соціальних цінностей: науково-технічний прогрес все більше усвідомлюється як засіб досягнення такого рівня виробництва, який в найбільшій мірі відповідає задоволенню потреб людини, розвитку духовного багатства особистості. Тому сучасна ситуація в підготовці фахівців вимагає докорінної зміни стратегії і тактики навчання у вузі. Головними характеристиками випускника будь-якого освітнього закладу є його компетентність і мобільність. У зв'язку з цим акценти при вивченні навчальних дисциплін переносяться на сам процес пізнання, ефективність якого повністю залежить від пізнавальної

активності самого студента. Успішність досягнення цієї мети залежить не тільки від того, що засвоюється (зміст навчання), але і від того, як засвоюється: індивідуально або колективно, в авторитарних або гуманістичних умовах, з опорою на увагу, сприйняття, пам'ять або на весь особистісний потенціал людини, за допомогою репродуктивних або активних методів навчання.

Література:

1. Булгакова Н. Б. Педагогіка вищої школи: Конспект лекцій: К. : НАУ, 2003. 40 с.
2. Вища освіта: європейський вимір та українські перспективи. К. : Парламентське вид-во, 2009. 632 с.
3. Вітвицька С. С. Основи педагогіки вищої школи : методичний посібник для студентів магістратури. К. : Центр навчальної літератури, 2003. 316 с.
4. Гессен С. И. Основы педагогики. Введение в прикладную философию / Отв.ред.исост. П. В. Алексеев. М. : Школа-Пресс, 1995. 448 с.
5. Дроб'язко П. І. Українська національна школа: витоки і сучасність: посібник. К. : Академія, 1997. 184 с.
6. Економіка вищої освіти України : тенденції та механізм розвитку [За заг. ред. В. П. Андрущенко]. К. : Пед. преса, 2006. 208 с.
7. Енциклопедія освіти. *Акад. пед.. наук України*; головний ред. В. Г. Кремень. К. : Юрінком Інтер, 2008. 1040 с.
8. Кудіна В. В., Юрченко В. І. Психологія вищої школи: курс лекцій. К. : КСУ, 2004. 175 с.